

Ca-Nostra

ANY SETÉ.—NÚM. 287 * * * SETMANARI POPULAR * * * INCA, 29 DE NOVEMBRE 1913 * * *

Lo del Marroc

El Govern ha de decidir d'una vegada lo que s'ha de fer al Marroc; no's pot estar més com estam. El Marroc és un xuclador obert que va tragant-se Espanya. Tenim a l'Àfrica un exèrcit poderós, de més de vuitanta mil homes, està com sitiats en els forts i places. No sabem quina acció feim allà; si la penetració pacífica o la de conquesta. Potser feim pitjor que pot fer-se: dues accions a la vegada, dues accions que s'exclouen.

L'acció espanyola al Marroc és indubitable; ocupar o influir en la zona que Europa'ns ha senyalat és qüestió de vida o mort per a Espanya. Si demàengués la república i, pos per exemple, en Leroux fos president del Consell de ministres i en Pau Iglesias ministre d'Instrucció pública o d'Estat, i en Rogelio Soriano ministre d'Hisenda, no tendríen valor per a retirar les tropes d'Àfrica, com proposen, i abandonar Ceuta i Melilla. En el sentit de compliment d'una necessitat imperiosa, un problema de fronteres, d'una qüestió de mort o vida per Espanya, he defendut, des que aixís vaig comprendre el conflicte, l'intervenció d'Espanya en el Marroc. Però tal es va posant les coses, que fa por considerar lo que ha de costar el compliment de la nostra qüestió.

Que s'ha de fer? Qualsevol cosa; menys no fer res. Tenc per axioma que més val una orientació equivocada que no tenir orientació. O conquesta o negociació, o armes o persuasió. Voler fer negociació de conquesta per anar atraient als moros, és desconèixer aquella gent. Aixís estam fa mesos: gastam més d'un milió de pessetes diàries, feim un esforç ridícul davant d'Europa i els moros se desvergonyeixen fins a sitiar-nos. Aixís pot ser: el Govern ha de resoldre la qüestió, estudiant i implantant, sense consideracions que la salut d'Es-

panya, un pla. Si el Govern no vol la responsabilitat d'una acció única i orientada, encara viu el Parlament per a ajudar-li. Un representant de cada partit, una comissió parlamentaria que vagi al Marroc i que estudiï lo que s'ha fet, i proposi lo que s'ha de fer. Ningú, del Rei per avall, pot molestar-se d'una acció parlamentaria.

Aixís no podem seguir, no podem seguir. Si el Govern no compleix la seva obligació, que l'opinió s'alsi i mani. La sangria és massa grossa per a mantenir-la oberta més temps.

POL.

LA PARLA DE JESUS

*Per la ribera s'hi veu gent
de tots els llocs de la cormarca;
Jesus parlava dolsament
mitx recolzat dins una barca.*

*Vora la riba, costejant,
segueix la blana correntia;
la multitut, davant, davant,
desde les roques la seguia.*

*¿Quina es la parla de Jesús
que tots la troben agradosa?
¿Hont son les regles de bon ús
que la fan clara y melodiosa?*

*¿Parla l'hebreu de Salomó,
tronant al Temple fins al sòtil?
¿Parla'l llatí de Ciceró
ò'l grech declama d'Aristòtil?*

*De llavis rústechs Ell ha pres
el seu llenguatge predilecte:
humil y rònech patuès
que no arribava a dialecte.*

*Dexa sentir l'accent vulgar
d'un baix caldaych, pobre y corrupte;
la fè es herencia popular,
com fill del Pòrtich es el dubte.*

*De sa divina intuició
la Sinagoga n'està trista;
qui es fill del Pare creador
serà també suprem Artista.*

*Y aquell llenguatge's va inflamant
com en nit fosca la lluernia;
s'encen en foçh y Esperit Sant
y en resplandors de llum eterna...*

*¡Oh llengua nostra, torrent fresch,
còm has seguit el gran exemple!
¡Oh bell parlar catalanesch,
de pedra humil se'n fa gran temple!*

*Vingué un vident que te cridà,
com altres jorns a Galilea:
«Es temps, despèrtat, efeità,
que'n tes entranyes bull la idea.»*

MIQUEL S. OLIVER.

LA VISIÓ FRANCISCANA EN UN QUADRE DE FRA. PAU MUSSINI

Encara és viu en l'ànima dels intel·lectuals el record d'aquell il·lustre pintor que, cansat de la vida del món, volgué idealisar encara més el seu art en el sant mitiscisme de la fè i de l'amor franciscà. Fra Pau Musini, abandonant tot lo que podia satisfer l'amor propi, no l'ànima, se retirà dins un convent de frares menors, ocult en la maravillosa terra de les Mascas, i començà aquell art sagrat que, en son temps, l'ha fet gran mestre. I avui un altre quadre seu, «L'èxtasi de Sant Francesc» és, si és possible dir-ho, si obra mestra, és el més hermós exemple de pintura sacra que s'hagi vist a Itàlia, d'una novetat tan contrària a la tradició, que a veure'l devé un home admirat. L'escena és rústica: un remat d'ovelles que estan pasturant. Sobre aquesta nota un poc melancòlica sobressurt la policromia del subjecte central; Sant Francesc en èxtasi veu la Verge amb el nin i a Santa Cristina. Una volior de coloms circumda com una aureola i embocalla les figures que apareixen dibuxades amb mà lleugera i segura. Aquest és el quadre que Fra Pau Mussini ha ofert a l'iglesia dels capuxins de Taenza, i sobre el qual s'han aixecat clors d'alabances i veus de crítica. Però el quadre segurament sortirà victoriós d'aquestes últimes, essent, com digué molt bé un caputxí, una veritable sifonia de colors.

Mestre Jaume Figuereta (1)

RONDAYA

Axò era un fuster de la Ciutat de Mallorca, que estava a n-es carrer *des sol*, tan efectat d'alsar es colzo y ferse rues a n-es clotell, que quant no duya mitja meula, era que le duya sencera.

(1) L'am contà la Escoma. Sra. D.ª Josepha Ripoll d' Sampol.

Ets amichs seus, per escalivarlo, un vespre que el trobaren gat com una sopa y estès davant es portal d'una taverna, li afayten es cap, li encitronen un vestit de frare, y el traiguen a n-es convent de St. Francesch.

Toch-toch a sa portassa, els obri fra-porter, y li dinen:

—Vetassí aquex frare qu'hem trobat estès a's mitg des carrer, que deu haver tengut qualque denou.

Fra-porter el se mira ben arreu, y diu:

—Germanets, ell jo no'l coneix: lo que vos puch assegurar per cosa certa, que no es nostros.

—Idò serà de qualque poble o de fora-Mallorca, digueren aquells. Sobre tot, es un frare y lo regular es que voses reverèncis l'acobiïen... ¡A veure aont voleu qu'el dexem!

Fra-porter els-e mena a una sel-la buyda; m'hi dexan es gat, y bona nit bona nit.

Lo endemà dematí fra-porter conta a n-el pare Guardiá d'aquell que'ls havian duyt en sa nit.

E-hi van a veure'l, y bé'l se miraren, pero no'l pogueren conixer.

Per-paga el pobre encara no'l via *escorxat* de tot, y no hi havia qui en tregués sentència.

El P. Guardiá tenia mal a-pler ferm aquell hoste desconegut, y va resoldre de fer passar per dins aquella cel-la tota la Comunitat a veure si n'hi havia cap que'l conegués.

A-les-hores Mestre Jaume ja havia *escorxat es mox*, y ja es partit, mira qui mira entorn seu: aquelles parets, aquell llit, y, sobre tot, aquell vestit que duya, y no s'en poria avenir ni s'en sabia donar conte.

—¡Com es vernadíssim! deya ell. ¿Y que serà assé?... ¿y aont me trob?... ¿estich despart o somny?... ¿Que dimoni serà estat?

Ell li entrá tal reigiró, que no tenia eya més que de mirar y pauparse, y no s'aturava de dir:

—Però bé, ¿som jo o som un altre? ¿aont som? ¿qui m'ha duyt assí dins? ¿qui m'ha ensacat dins aquest vestit?

Amb axò entra'l P. Guardiá dins sa cel-la, y se posen a entrar frares y més frares.

Se plantaven davant es llit; clavaven sa vista a n-aquell que hi jeya, y tots acabaven per dir:

—Ni'l coneix ni sé qui es.

—Ni jo tampoch.

—Ni jo tampoch.

Y tots, fins es derrer, digueren lo metex.

Com va esser passada tota la Comunitat, el P. Guardiá, apurat de tot, s'acosta a n-es llit y amb veu solemne diu a n-aquell desconegut, que badava uns uys com uns salers, tot esglayat.

—Germá, li demán de part de Deu que'm diga qui es vostè.

Mestre Jaume, més reigirat qu'un cuch, va respondre, tot tremolant:

—A n-es carrer *des sol* e-hi solia haver un fuster que nomia Mestre Jaume Figuereta. Anau a ca-seua, si voleu, a veure si hi es mestre Jaume. Si no hi es, som jo. Ara si hi es, ¡que'm pengem si jo sé qui som!

Anaren a ca-mestra Jaume a veure si hi era, y sa dona les va dir que no havia comparegut de tota sa nit, n'in sabia noves.

Axí aclariren qu'aquell *frare* no era tal frare, sino mestre Jaume Figuereta des carrer *des sol*.

Y li serví per vegada a mestre Jaume aquell'a feta: no s'acostá pus may a cap taverna ni'n tastá pus de *blanch* ni de *negre*, en no esser qu'es metge le hi ordenás per medicina. Més valgué axí.

ANTONI M.ª ALCOVER PRE.

¡POBRE MADRE!

Triste madre, que lloráis con Razón. ¡Oh desventura! vos que con tanta ternura a vuestros hijos amáis!

La muerte sin compasión arrancó un hijo querido. ¡Infeliz! ¡cuánto ha sufrido vuestro amante corazón!

Cuántas veces os contemplo que gemis desconsolada, inmóvil y arrodillada, en la soledad del templo...

Calmad ya vuestro dolor; venid bajo el ara santa, sobre la cual se levanta nuestro Jesús, todo amor.

Junto a Él está María ¡recordad si padeció cuando su Hijo espiró! ¡Qué más que vos sufriría!

Ella os tornará la calma; rogadle con santo anhelo, y os colmará de consuelo con la dulce paz del alma.

Si tenéis fe, no lloréis. Dejad ya el dolor profundo: vuestro hijo dejó el mundo y en el cielo le hallaréis.

MARCELINA MORAGUES.

APLEC CONTRA'L MALPARLAR

A la vila de Campanet, diumenge passat, tengué lloc el primer Aplec contra'l malparlar, organiat per la *Lliga del Bon Mot* de Mallorca i duit a felix termé amb l'ajuda de les autoritats d'aquella religiosa vila.

«La Lliga del Bon Mot» no sols ve a netejar el llenguatge, sinó qu'en los seus actes també purifica al mití, aon tantes flestomies i desbarats s'han llançat an el cel davant el poble; puis comença per fer un triduo predicat, una comunió general i una gran festa religiosa per preparar el mití contra'l malparlar.

Així s'ha fet a Campanet.

Mossen Francesc Sitjar, orador del triduo, caldetjà els ànims. El primer vespre explicà que'l motiu de que molts d'homos flestomasen era per no sabre reprimir-se la passió del ira. El segon vespre, per falta d'esperit de sacrifici i estar conformats en la voluntat de Deu que tot mos ho envia per nostros be; i el tercer vespre, digué que la causa d'estar tant arrelada la blasfemia era per haver amb ella substituït les tavernes i casinos.

A la Comunió general ehi assistiren més d'un milenar de persones, contant-se a ella més de 500 homos, que pel número d'habitants d'aquella vila suposa que hi prengué part tot el poble.

A l'Ofici major predicà Mossen Joan Rotger de Sineu i Catedràtic del Seminari.

A la plaça Major s'era axecada un'ampla tribuna, aon prengueren lloc per presidir les autoritats: Eclesiàstica, Civil i Judicial amb altres importants personatges d'aquella vila; els oradors del Aplec, representacions de la *Lliga* i d'altres antidats de Campanet, Inca, Llubí, Buger, Caimari i del *Correo de Mallorca*. Suposam que demunt la tribuna ehi hauria un centenar de persones.

Mossen Josep Cortés, de la «Lliga» llegí una valenta carta de *Ivon l'Escop* i les adhesions que s'eren rebudes, que foren aplaudides.

Imposible mos és seguir els oradors en lo seu desfilament en lo curt espai de que disponem en Ca-Nostra. En dirèm qualque concepte de cada un.

D. Pere Gual President de la Congregació Mariana de Campanet.—Els qui flestomen o creuen en Deu o no hi creuen. Si són descreguts al flestomar insulten un no res, un fantarme, i cauen en la rediculès; i si creuen, encara son més redículs i bàmbols per atrayir-se encarar-se en l'Omnipotencia Divina que los pot aniquilar en un moment.

D. Joan Ferrer.—L'homo parla així com pensa i sent; si en Mallorca es flastoma i renega horroriçal considerar com tendran l'ànima els mallorquins. Jo voldria, digué, que tots els turistes que venen a visitar Mallorca no entenguesen nostra parla, perque després de fluir de nostros cel hermós i de nostres regalades montanyes no borrarás i desfés tant bella impressió el llenguatge infamiós de sos habitants.

D. Ramón Morey.—Jo quant som arribat a Campanet he vist murta escampada per sos carrers, he sentit tocar la música signe de festa i alegría; i està molt bé vostra expansió per manifestar el renexement i la purificació del llenguatge popular; si no fos així, vos diria: replegan aqueix murta, desfeis aqueixa tribuna i de tot feis-ne una gran fogatera per cubrir-vos en les seues cendres per plorar la vostra desgracia i desventura.

Diu que li fa pena, molta pena, el veure la blasfemia en boca dels infants que estima per estar en contacte amb ells amb motiu de la seua professió; i fa veure la responsabilitat d'aquells pares desnaturalisats que celebren com agudese les flestomies dels seus fillons.

Que Campanet purifiqui la seua parla i que'n les llargues vetlades de l'hivernada tornin cantar-se les rondalles i traicions del antigor rebeljades en les cansons de son gran Poeta, que ha enaltit son poble, Mossen Ribet.

Mossen Joan Rotger.—Dematí quant tenia sa sagrada Ostia en les mans heu feta la solemne promesa de no tornar flestomar. Que campanet, idò, cumplesca la seua promesa a fi que'l dia del Judici final jo me puga presentar davant Deu, dientli: aqueix poble davant mi va promete no renegar, ha cumplida la promesa, just és que li doneu el premi a son sacrifici.

D. Josep Font. Explica la missió de la «Lliga del Bon Mot» i que és la de desterrar de Mallorca el flastomar. Diu que'ls governs que volen desterrar l'anarquisme deven començar per reprimir la blasfemia.

Retreu qu'En Maragall conegué qu'era arribat a la seua terra al sentir una blasfemia dins s'Escotació; i que llevors axecà la veu per avisar a sos compatricis que amb aqueix vici detestable

més d'un
la més de
d'aquella
oble.
an Rotger
pla tribu-
les autori-
altres im-
s oradors
i d'altres
er, Caima-
n que de-
de perso-
llegí una
adhesions
es.
en lo seu
sponem en
de cada
gregació
estomen o
lescreguts
antarme, i
ra son més
rar-se en
liquilar en
com pen-
i renega
ànima els
els turistes
ntenguesen
de nostro
tanyes no
llenguatge
arribat a
er sos ca-
de festa i
per mani-
del llen-
replegau
i de tot
os en les
desgracia i
veure la
ma per es-
e la seua
d'aquells
n agudeses
a i que'n
ornin con-
gor rebet-
ta, que ha
persones
inteligents
que han vist
ja
el para-llamps
de referencia,
di-
que és de tan
bon efecte, i
que
ols quedarà
guardat de les
vergues
riques tot l'Oratori,
sino que tam-
quedaràn totes
les seves depen-
s.
les moltes i
ben merescudes
enho-
res que haurà
rebudes el Sr.
Ge-
per la seua
generosidat i
despren-
ent vers del
Oratori, unim
també
stra i ben coral,
tot desitjant
que
exemple trobi
altres imitadors
anar cubrint
poc a poc, les
moltes
ciències que
encara si troben
i que
reclamen l'enve-
jable i privilegia-
ció topogràfica
del nostre Ora-

Noves d'Inca

MILLORES AL ORATORI—Dilluns
arribà a Inca el para-llamps que
Sebastia Gelabert tenia comenat a
de les principals fàbriques de Bar-
ma, per l'oratori de Santa Magda-
la i el dimecres següent quedà ja
demunt el campaneret de dit
oratori. La barra de ferro que va de-
l Campaneret, mida sis metres
ària, acabant amb cinc puntes de
galvarisades de platí, i adornada
amb una fletxa o veleta de metal girato-
ri per indicar de quin coll tira el vent;
amb grosses lletres inicials en forma
de creu, també de ferro, dels quatre
cardinals N. S. E. O. El cable,
feta, tota de fils de lleutó per con-
duir les xispes mida setze metres de
diàmetre per quinze milimetres de dia-
metre.
persones
inteligents
que han vist
ja
el para-llamps
de referencia,
di-
que és de tan
bon efecte, i
que
ols quedarà
guardat de les
vergues
riques tot l'Oratori,
sino que tam-
quedaràn totes
les seves depen-
s.
les moltes i
ben merescudes
enho-
res que haurà
rebudes el Sr.
Ge-
per la seua
generosidat i
despren-
ent vers del
Oratori, unim
també
stra i ben coral,
tot desitjant
que
exemple trobi
altres imitadors
anar cubrint
poc a poc, les
moltes
ciències que
encara si troben
i que
reclamen l'enve-
jable i privilegia-
ció topogràfica
del nostre Ora-

tori.

Hem sabut, per cosa certa, que
d'alguns temps an aquesta part, la gent
s'és donada molt a pujar a Santa Mag-
dalena, per passar allà un dia de gau-
bança, a pesar de que'l camí se troba
de cada dia més malament. Son pocs
els dies que no hi pugui alguna família, i
sovint, sovint, s'hi veuen allà estols de
costures o de persones de *Tallers*, que
si be alaben i veuen amb molta de sa-
tisfacció les milleres que allà s'han fe-
tes; no podem manco de deplorar les
que encara hi falten, i sobre tot de que
estiga tant malament, es tengui tant des-
cuidat el camí per pujar-hi. An aques-
tes persones i totes aquelles que desit-
jarien veure més ben arreglat y atès
s'únic punt d'espensió i prerspectiva
que tenim a Inca, podem dir-los que no
tant sols s'ha pensat ja i determinat
arreglar bé tot el camí, sino que també
se parla de fer allà dalt una grandiosa
escalinata, que suplesqui se darrera i
mala costa del camí veí amb que ara
s'hi puja. No duptam que si això es con-
segueix prest quedaria fet tot lo demés
que ellà hi falta; i que el nostre Oratori
seria un dels més visitats per propis
i estranys.

Hem demanat an el Sr. Rector de
Santa Magdalena si volia donar-mos
nota dels noms de les persones qu'han
pagat allà alguna cosa particular de les
moltes milleres que en poc temps s'hi
han fetes; y mos ha dit: que ab molt de
gust ho ferà la setmana qui ve si les
persones interesades no hi posson in-
convenient.

NOU NOTARI D'INCA.—Llegim
en un telegrama qu'es estat nombrat
Notari d'aqueixa Ciutat D. Antoni
Rosselló i Gomez.

NOVENARI.—Anit pasada a la Pa-
rroquia se començà la novena de la Pu-
ríssima Concepció amb el Santíssim i
predicada per Mossen Joan Roig de
Santa Margalida.

ROGATIVES.—A la iglesia de Sant
Francesc tots els vespres, després del
rés de la Corona, amb exposició ma-
nor, se fan rogatives per la Comunitat
de Franciscans per obtenir del Cel ai-
gos abundants per nostres camps.

I això que's diu que no plou per cau-
sa dels frares!

NOU TRANSPORT.—Desde diu-
menge passat passa per Inca un auto-
mòbil de pasatge que pot dur 25 perso-
nes i fa la travesia de Pollensa a Pal-
ma. Segons es llegeix al meteix auto és
propiedad de Cerdà i Companyia.

A Inca fa parada devant la posada
de Lluch i abmet passatgers de Inca a
Palma i Pollensa.

OBRES PÚBLIQUES.—An el ca-
rrer de Palmer s'està acabant una cu-
neta subterranea per conduir-hi les ai-
gos brutes dels veinats. És lo més ben
fet que s'ha fet a Inca en aqueixa classe
de trebais. Tota és feta d'ormigó i un
homo hi pot anar dret molt bé. An el
pis de dita cuneta, que també és d'or-
migó, fa asmig un canaló i com a
dues carenes als costats per anar-hi un
homo si fos necessari ferla neta, sens
necesitat d'anar per dins s'inmundicia.

Ara s'en ha començada un'altra tros
an el carré de Mesones.

FESTA PATRONAL.—Diumenge
passat el Circol d'Obrers Catòlics d'In-
ca fè sa festa patronal dedicada a la
Sagrada Familia.

Hi va haver festa a la Iglesia amb
Comunió general i Ofici major, predicant
en ell l'Orador sagrat Mn. Francesc
Sitjar.

El vespre en el saló de la Societat
s'hi celebrà una vetlada, aon socis del
Circol i joves de la Congregació Maria-
na que formen la companyia de come-
diants aficionats llegiren trebais en
prosa i poesia.

Mossen Francesc Sitjar i D. Josep
Font i Arbós hi feren dos notables dis-
cursos parlant de la *Lliga del Bon Mot*
i preparant els ànims per quant a Inca
es fassi un Aplec contra'l mal parlar.

AIGO.—En la nit del dimecres al di-
jous d'aquesta setmana fé una pluge i
retjaren les canals una mitja horeta
que encara no haurà alegrat de tot
nostros pagesos, puis la savó és megreta
i no serà lo suficient per la set dels
camps.

Ajuntament

Sessió del 27 de Novembre

Presideix el Sr. Batle D. Pere Balle.

Assisteixen els Srs. Llabrés, Mateu Fluxá,
Aguiló, Pujol, Alzina, Amer, Cortés i Truyol.

L'acta de la sessió anterior és llegida i
aprovada.

Se dona compte del cost de la cuneta
subterranea del carré de Palmer.

S'acorda donar dos reals diaris a una dona
pobre pel temps de quinze dies.

El Sr. Batle dona compte d'haver fet alu-
rar les obres que's feien a una casa del ca-
rrer de la Fortuna perquè sols havien solici-
tat permis per referir el seu enfront i ara s'hi
feien noves abertures.

S'acorda que passi a la comissió d'obres, i
que aquesta dispossi demunt la basse que si
dita casa aumentàs de va'or motivat per les
obres que s'hi fan, que aquest augment no
prevelexi en l'expropiació que se pugua fer an
el seu dia si's determinàs tomar la casa per
axaplament de la Plaça de la Iglesia.

El Sr. Batle dona compte d'haver nombrat
un sereno que nom Gabriel Salas.

S'axeca la sessió.

BOLLETI COMERCIAL

Preus que retgirem a nostro mercat.

Bessó	a	146'00	al quinta.
Blat	a	17'50	la cortera.
Xexa	a	18'60	id.
Sivada	a	11'00	id.
id. forastera	a	10'50	id.
Ordi	a	10'00	id.
id. foraster	a	9'50	id.
Faves pera cuinar	a	24'00	id.
id. ordjnarias	a	19'50	id.
id. per bestia	a	18'75	id.
Blat de les Indies	a	15'00	id.
Fasols	a	34'00	id.
Monjetes de confit	a	38'00	id.
iJ. Blanques	a	34'00	id.
Siurons	a	00'00	id.
Porcs grassos	de 12 a 13	l'arrova	
Garroves	a	07'00	
Safra	a	3'00	s'unsa.

An els Polítics

Se compta que a una vila ehi havia dos partits que anaven tan envinagrats que de ses resultes cada dia hi havia morts o ferits.

El govern superió, per reprimir aquells escándols, ehi enviá tropa amb unes ordres

ben estirades. Els majors d'aquesta tropa, cada vespra feien posar centinel·les a ses afores de la vila perque dassen avis quan veurien fressa.

Un vespre una comitiva de gent s'endua un difunt an el cementeri. El centinel·la que guardava en aquell camí, pensant que seria un alborot i per cumplir amb sa consigna que tenia, les digué amb alta veu:

—¡Quién vive?

Aquella pobre gent, atolondrada, no sabia que fer-se, i al cap derrer uns quants, es que sabien rompre més es castell, digueren amb tota sa forsa:

—¡¡Un muerto!!

Es soldat que diuen si era mallorquí, contestá:

—¡¡Que'l s'enduguen!!

Aquest mort és un retrato viu de la política de nostros dies.

ANUNCIO

Por el presente se hace saber: que debiendo proveerse la plaza de maestro elemental de la escuela nocturna de instrucción primaria, de la sociedad „LA CONSTANCIA” domiciliada en esta ciudad, cuya plaza ha de

cubrirse por concurso y con sujeción a las bases que se hallan de manifiesto en la secretaria de la expresada sociedad; se hace público para que los señores que deseen obtener la repetida plaza, presenten sus solicitudes desde esta fecha hasta el día seis de Diciembre próximo a las veinte, que se ha señalado el plazo. Inca 21 Noviembre 1913.— El Presidente, Juan Coli.— José Rotger, Srío.

Cuestión de conciencia

—¿Es lícito á los católicos llevar su dinero á empresas y casas de Masones y Judíos con que con él combaten á la Iglesia?

—En modo alguno; y debe usted recurrir para la colocación de sus ahorros, para la constitución de sus seguros de todas clases, para la adquisición de abonos, maquinarias, mercancías, etc., etc., á la Liga Nacional Antimasonica y Antisemita, calle Bailén, 35, principal, Madrid, que satisfará sus consultas gratuitamente, adjuntando V. tan solo un sello para la contestación.

LOS MÁS IMPORTANTES DE LAS BALEARES
GRANDES
ALMACENES **SAN JOSÉ**
DE
Ignacio Figuerola

CENTRAL: Brondo, 7, 9 y 11.—Esquina Borne, 118.—PALMA

Sucursales

JAIME II, 59 y 61 esquina VICENTE MUT.
BINISALEM calle TRUCH.
LA PUEBLA calle MAYOR, 58.
INCA, PLAZA DE LA IGLESIA, PALMER.

SASTRERÍA, CAMISERÍA, CONFECCIONES

Equipos para novios—Corbatería—Bisutería—Mercería—Sedería—Lanería—Alfombras—Lencería—Géneros de punto—Cortinajes.

OBJETOS PARA REGALOS ■■ PRECIO FIJO

Enquadrernacions

■ En nostros tallers en feim de fortes i ben hermoses ■■

PRONTITUT I ECONOMÍA

Carré de a Murta, 5.—INCA.

Almacenes Montaner

SINDICATO 2 a 10 Y MILAGRO 1 a 11

= PALMA =

Pañería, Sastrería, Novegades para Señora y Caballero, Camisería, Lencería, Mantelería Confección de blanco Géneros de punto, Estatuaria Religiosa, Plata Meneses, Medallas, Rosarios, Objetos para Regalos, Efectos Militares, Uniformes, Gorras, Espadería, Corbatería, Tapices, Alfombras y Cortinajes.

Viajes Científicos

POR EL P. RICARDO CIRERA, S. J.
UTILIDAD DE LOS VIAJES—OBSERVATORIOS PRINCIPALES—INSTITUCIONES CIENTIFICAS—EL PROGRESO DE LAS NACIONES—SUS CAUSAS—ESPERANZAS.

CON NUMEROSAS ILUSTRACIONES

Se vende en nuestra librería=1'50 Ptas. el ejemplar.

Bosquejo Histórico del insigne Franciscano

V. P. F. Junípero Serra

Fundador y Apostol de la California Septentrional

POR D. FRANCISCO TORRENS Y NICOLAU, Pbro.

Forma un tomo de 233 paginas, ilustrado con nueve fotografados. Se vende a una peseta el ejemplar en rústica y a dos pesetas encuadernado en tela y dorados.

TALLER DE CAPSERIA

de Bartomeu Tomás

S'en treballen aviat i econòmiques de tota classe: per Sabateria, Capellería, Sastrería, etc.—C. Trinquete 14.

Plantel

DE ALMENDROS Y ALBARICOQUEROS
CLASE SUPERIOR

Se venden a Inca calle de la Estrella N. 18 y calle de Muntanera N. 33.